

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

04/2023/HR

Pouzdanje u dar Duha Svetoga

Uvod
Kako Bog pomaže

Služba Božja
Snagom, ljubavlju i
razborom

Nauk Crkve
Ređenje žena:
doktrinalne posljedice

Novoapostolska Crkva
International

Kako Bog pomaže

Draga braćo i sestre,

mi danas živimo u veoma složenim vremenima. Sa svih strana slušamo vijesti koje nam kazuju koliko je zlo snažno i moćno. Veoma smo zabrinuti zbog toga. Dobro je već i zbog toga otići na službu Božju. Jer tamo možemo zahvaljujući djelovanju Duha Svetoga postati svjesni koliko je Bog snažniji.

Okolnosti su danas u mnogim krajevima svijeta doista napete i dramatične; ali nemojmo zaboraviti da je sličnih vremena u povijesti čovječanstva bilo gotovo uvijek. I uvijek su ljudi vjere po djelovanju Duha Svetoga nalazili utjehu i snagu u Bibliji. Što je Bog tada učinio, može jednako tako po djelovanju Duha Svetoga učiniti i danas.

U ovim teškim vremenima nemojmo zaboraviti klanjati se Bogu. Nemojmo nikada zaboraviti da je on savršen u svemu što čini i što jest. On nas je izabrao i provodi svoj plan spasenja. On nam može

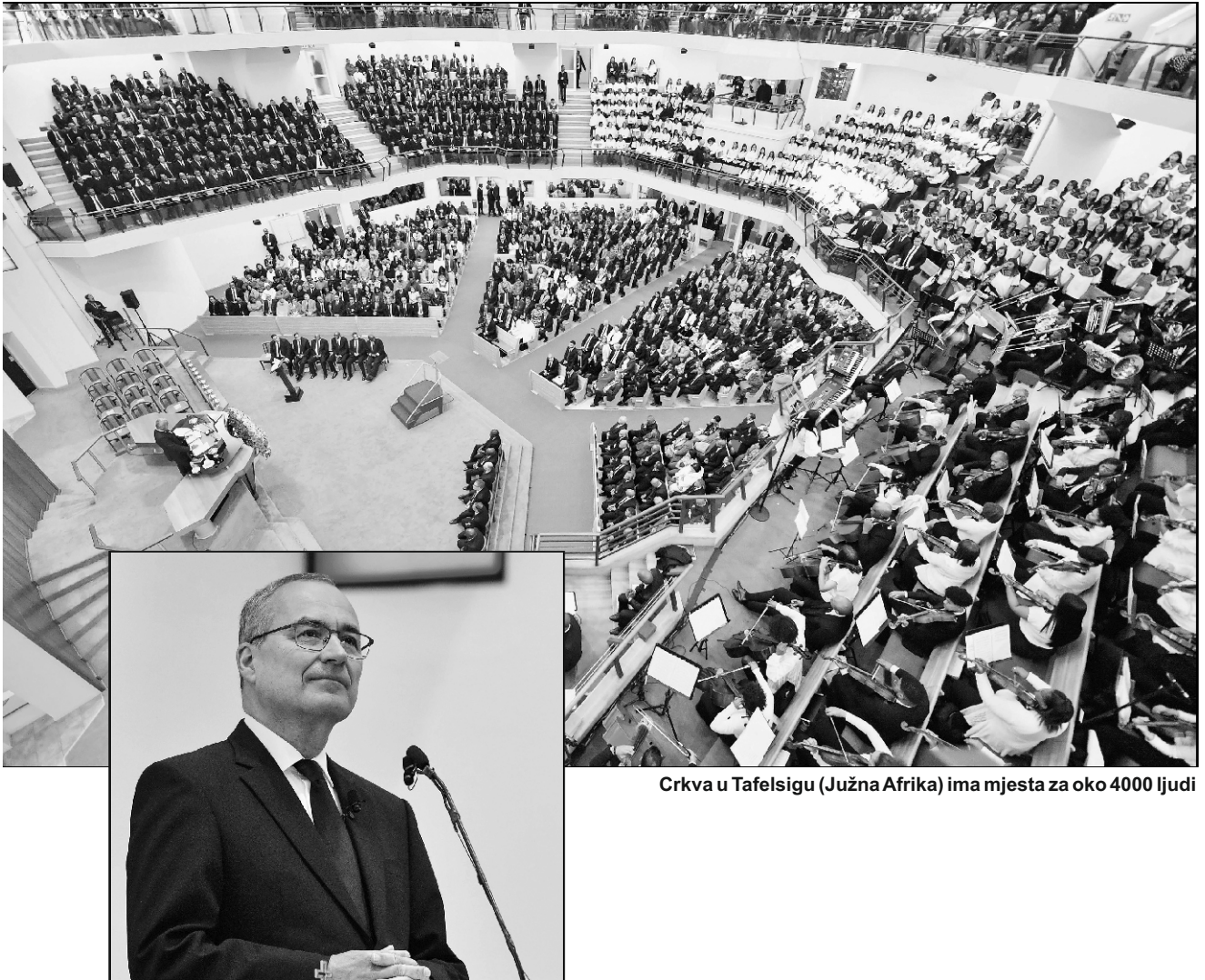
pomoći ako ostanemo bogobožni, poslušni, ponizni, puni pouzdanja i poštovanja te u ljubavi. Ponekad i sâm neposredno zahvaća u naš život, a ponekad nam pomaže preko drugih ljudi. Svaku njegovu pomoć moramo prihvatiti. Njegova pomoć može se kriti i u zapovijedi da svoja dobra i svoje darove podijelimo sa svojim bližnjim i on će nam dati više nego li smo mi dali drugima.

Srdačan pozdrav

A simple, stylized handwritten signature in black ink, consisting of a few overlapping lines that form the name 'Jean Luc-Schneider'.

Jean Luc-Schneider

Snagom, ljubavlju i razborom

Crkva u Tafelsigu (Južna Afrika) ima mjesta za oko 4000 ljudi

Druga poslanica Timoteju 1,7

*„U istinu, Bog nam nije dao duh
bojažljivosti, već duh
snage, ljubavi i razbora.“*

Draga moja braćo i sestre, doista osjećam veliku radost što ovaj blagdan Duhova mogu slaviti u tako velikom i predivnom okruženju. Ako pomislimo na sve one koji su danas povezani s nama, moramo biti zahvalni našem nebeskom Ocu da je ovo učinio mogućim. Danas se spominjemo izlivanja Duha Svetoga i onoga što danas nazivamo rođendanom Crkve Kristove.

Budimo mu zato zahvalni! Da, draga braćo i sestre, sada smo čuli kako Biblija izvješćuje o događaju Duhova; i danas i ubuduće može biti korisno dozivati si u sjećanje značenje tog velikog događaja i svrhu svega što se zbilo.

Oca, Boga Sina i Boga Duha Svetoga. U tome je osnovni cilj Božje ljubavi prema ljudima. On želi da čovjek nađe put koji ga vodi u zajedništvo Oca, Sina i Duha Svetoga. S tim je ciljem Bog poslao svog Sina na zemlju, da on ljudima otvori vrata prema spasenju, da im omogući pristup k spasenju, u zajedništvo s Bogom. Isus Krist je svojom žrtvom otvorio ta vrata.

Nakon svega je Isus Krist uzišao na nebo i Bog, Duh Sveti, poslan je na zemlju, da nastavi Kristovo djelo otkupljenja. Duh Sveti djeluje još i danas na zemlji, da bi ljudima otvorio vrata k spasenju. Bog, Duh Sveti, radi na tome da ljude posveti i da ih pripremi na ponovni dolazak Isusa Krista. Tada će Isus Krist opet doći da svoje povede u svoje kraljevstvo gdje će biti u vječnom zajedništvu s Bogom. To je djelo koje Duh Sveti danas obavlja; i to se njegovo djelo događa u Crkvi. U njoj Duh Sveti obavlja svoje poslanje - uglavnom po apostolatu.

Po apostolatu nas Duh Sveti posvećuje u Crkvi i priprema nas da mognemo ući u zajedništvo s Bogom. Prvi čovjek koji je stupio u to zajedništvo s Bogom je Isus Krist, Uskrsli. Ako i mi želimo stupiti u vječno zajedništvo s Bogom, ako želimo imati vječno zajedništvo s Kristom, moramo postati što je moguće sličniji njemu. To je put kojim moramo ići. Ako želimo vječno biti kod Isusa, moramo postati što sličniji njemu, misliti kao što je on mislio, djelovati kao on i biti kao što je on.

Tko je bio, tko je Isus Krist? Obilježja Isusa Krista su ljubav i služenje. Bio je poslan na zemlju da služi Bogu i ljudima i da ljudima otvori vrata prema otkupljenju. Nakon toga se vratio k svom Ocu. I što radi na nebu? Na nebu nastavlja služiti. Zagovara ljude pred Bogom. On nam pomaže. Jednostavno rečeno: služi.

Da bismo postali što sličniji Isusu Kristu, da bismo razmišljali, djelovali i bili kao što je on – moramo također ljubiti i služiti. Zbog toga smo pozvani služiti; ne zato jer bi Bogu bila potrebna naša pomoć. Svemogući Bog je iz ničega stvorio nebo i zemlju. Ja mu nisam potreban da završi svoje djelo. On to može i bez mene. Ne radi se o tome da bi Bogu bila potrebna naša pomoć. Bogu nije nitko potreban. Ali ja moram služiti da bih postao što

sličniji Isusu Kristu; to je jedini put za mene da dođem u vječno zajedništvo s Bogom. Želim postati sličan Kristu, želim služiti. A što znači služiti kao Isus Krist? Trebamo pomagati drugima da nađu put koji vodi prema spasenju i na taj način dati svoj doprinos Božjem planu spasenja i otkupljenja. Želimo se pobrinuti da ljudi i nadalje mogu pristupati Bogu tako da im naviještamo evanđelje. Ljudi trebaju čuti za Isusa Krista i za mogućnost stjecanja kraljevstva Božjeg.

Moramo se pobrinuti da spasenje ostane ljudima dostupno u Crkvi; moramo dakle dati svoj doprinos da se naviještaju evanđelje i oprostjenje grijeha, da se mogu udjeljivati sakramenti i da se u Crkvi može doživjeti zajedništvo svetih. To je smisao služenja i zato moramo služiti. Ako želimo jednog dana kraljevati zajedno s Kristom, moramo postati kao on i tako služiti kao što je on služio i kao što služi.

Slušam razne glasove koji govore kako je danas tako teško služiti Bogu i ljudima.

Da se ljudi više ne zanimaju za Boga. Da se ne zanimaju za vjeru. Da im Bog nije potreban, i da im dobro i bez njega. Da je danas gotovo nemoguće biti svjedokom Isusa Krista i da Crkva nema šanse preživjeti. Drugi opet govore da je služiti lijepo, ali ne za njih. Da oni to ne mogu. Da nisu u stanju to činiti. Da su slabi i nemoćni. Neki pak poručuju da si toliko zauzeti sami sa sobom. Da imaju toliko problema s kojima ne mogu izaći nakraj. Da nemaju snage ni mogućnosti služiti i doprinijeti funkcioniranju Crkve. Da nemaju mogućnosti ni znanja doprinijeti spasenju drugih.

Upravo takvom razmišljanju naša današnja biblijska riječ pokazuje svoje značenje i svoju težinu. Ne bojte se! Bog nam nije dao duha bojažljivosti. Po daru Duha Svetoga svi smo mi osposobljeni da služimo Gospodinu i da vršimo njegov nalog. Prijevod tog teksta se razlikuje od jezika do jezika. U našem se prijevodu kaže da nam Bog nije dao duha bojažljivosti. U nekim drugim jezicima se govori o duhu neodlučnosti, a ponegdje čak o duhu kukavičluka. Sve je to donekle slično. Duh kojeg nam je Bog dao nije duh bojažljivosti, nije duh neodlučnosti i nije duh kukavičluka. Poruka je zapravo da se ne trebamo bojati!

Sve počinje s ljubavi Božjom

Ne bojte se! U vama prebiva Duh snage!

Za onoga tko odustaje ili gubi hrabrost čim nadođu poteškoće kažemo da je kukavica. Ne budi kukavica! Nemoj se bojati svog naloga! Vjeruj u dar Duha Svetoga! Vjeruj u svoje Sveto zapečaćenje! Bog ti je dao sposobnost da postaneš sličan Isusu Kristu u smislu da možeš služiti kao što on služi i da možeš ljubiti kao što on ljubi. Duh Sveti ti daje sposobnost za to.

Duh Sveti je Duh snage. Duh Sveti se prikazuje i kao snaga Božja. A ta je snaga Božje djelovanje, to su djela Božja. Po Duhu Svetom Bog iskazuje svoju vlast i moć, svoju snagu. Nastojmo uvijek imati na umu da Crkva nije ljudsko djelo! Crkva je djelo Duha Svetoga. Kada bi Crkva bila ljudsko djelo, danas je više ne bi bilo. Poznamo ljude i znamo za što su prije svega sposobni i za što nisu sposobni. Crkva danas ne bi više postojala, kada bi bila ljudsko djelo. Ali ona je djelo Duha Svetoga, Duh Sveti je snaga Božja. Ništa ne može spriječiti Duha Svetoga u vršenju njegovog naloga. Crkva će pobijediti smrt. Nitko ne može spriječiti Duha Svetoga u vršenju njegovog naloga u Crkvi.

Zbor i dječji zbor obogatili su službu Božju raznim glazbenim priložima

Primili smo dar Duha Svetoga kao što je i čovjek Isus Krist primio dar Duha Svetoga. Duh Sveti je bio s njime; i stoji zapisano da je Duh Sveti ojačao Isusa toliko da je mogao pobijediti zlo i da uskrsnuti od mrtvih. Pavao kaže da možemo učiniti sve što je, ljudski gledano, nemoguće, ako Duh Sveti prebiva u našem srcu. Ako Duh, koji je Isusa Krista osposobio da pobijedi zlo i uskrsne od mrtvih, živi u tebi, možeš i ti učiniti ono što Isus očekuje od tebe. Moraš jednostavno vjerovati. Ne ovisi to o tvojim sposobnostima, već o tvojoj volji i spremnosti.

Zbor, dječji zbor i orkestar oduševili su publiku izvedbom „Spirit-renewed!“ Johna Rodriquesa iz glazbene sekcije mjesne Crkve

Ako vjeruješ, možeš. Ne boj se! Nikada nije uzaludan posao koji je obavljen na poticaj Duha Svetoga. Dozvoljavam si još jednom ponoviti! Nikada nije uzaludan posao koji je obavljen na poticaj Duha Svetoga. Nemojte se bojati! Duh je snaga i on je onaj koji u vama prebiva.

On je ujedno i Duh ljubavi. Znam da ponekad nismo shvaćeni kada govorimo o ljubavi, jer je ljudski da pritom najprije pomislimo na ljubav između muškarca i žene, između roditelja i djece. Ali ta ljubav nije potpuna. Ljubav Božja je mnogo više od emocija i osjećaja. Ljubav Božja je snažno obećanje. Bog ljubi čovjeka i on čini sve da bi ga spasio i uveo u zajedništvo sa sobom. Ljubav Božja je snažno obećanje. Ljubav Božja je ljubav koja žrtvuje samu sebe, to je energija koja iscrpljuje samu sebe. To je ljubav Božja; ona je mnogo više od osjećaja i emocija.

Apostol Pavao kaže da je ta ljubav izlivena u naša srca činom primanja i prihvaćanja sakramenta Svetog zapečaćenja. Dopada mi se izraz da je ljubav *izlivena*. Ljubav je Božja bila izlivena u naša srca. Nismo dobili tek nekolicinu kapljica te ljubavi. Ne, ljubav je Božja u nas izlivena da ispuni čitavo naše biće, čitavo naše srce i čitavu našu dušu. Bog nam je dao maksimum onoga što čovjek može primiti.

Ljubav je Božja po Duhu Svetom izlivena u naše srce. Ako smo toga svjesni, ako u to vjerujemo, onda je naša reakcija na tu ljubav posve razumljiva. Tada smo Bogu zahvalni; i ljubimo ga jer je beskrajno dobar i milostiv. Njegova ljubav prema nama je tako velika da ne možemo, a da ne uzvratimo na

njegovu ljubav. Sve što činimo za Boga, činimo iz zahvalnosti. i to nas čini snažnima. Ne služimo zato jer smo na to prisiljeni. Služimo iz ljubavi i zahvalnosti.

Ako služimo iz tog poticaja, onda naše služenje ne ovisi o ponašanju ljudi; ono ne ovisi o njihovoj zahvalnosti. Naše služenje ne ovisi o

uspjehu našeg truda i rada. Ne ovisi o slavi koju ćemo zbog toga steći ili nećemo. Naše služenje je doista nepokolebljivo, jer je motivirano samo našom zahvalnošću. Pritom ne igra nikakvu ulogu što god da se dogodi, što god ljudi uradili, zahvaljivali nam ljudi ili ne zahvaljivali, kritizirali nas ili ne, bili uspješni ili neuspješni. Mi to činimo za Gospodina, iz ljubavi i zahvalnosti. I to nas čini snažnima i sposobnima da služimo, da služimo bezuvjetno.

Služimo i ljubimo na način kako Isus to i očekuje od nas. Naša je želja da doprinosimo spasenju drugih. Želimo da i drugi prime istu milost, isti dar i da mogu stupiti u zajedništvo s Bogom kao i mi. U tu svrhu služimo Gospodinu u Crkvi i želimo se pobrinuti da spasenje bude dostupno svakom vjerniku koji želi pristupiti k Isusu. Nije naša zadaća da druge ljude prisiljavamo da dođu k Isusu; ali je naša zadaća da se pobrinemo da netko tko je odlučio doći k Isusu može doživjeti službu Božju, da može čuti navještaj evanđelja i doživjeti oproštenje svojih grijeha, da može primiti sakramente, da može doživjeti zajedništvo djece Božje, prisutnost Boga među svojim stvorenjima.

Braćo i sestre, u tome je naša duboka motivacija da služimo u Crkvi Kristovoj, svatko prema svojim mogućnostima i na svom mjestu. Služimo Gospodinu, da bismo mu zahvalili i iskazali svoju ljubav. Služimo Gospodinu, jer ljubimo svog bližnjega i naša je zadaća u tome da se pobrinemo da spasenje ostane dostupno u Crkvi.

Na službi Božjoj na blagdan Duhova sudjelovalo je mnogo apostola i okružnih apostola

Treće svojstvo Duha o kojem je ovdje riječ je razbor. U nekim prijevodima Biblije govori se o Duhu mudrosti ili također - što mi se posebno sviđa - o Duhu samosvladavanja; značenje je, međutim, uvijek isto. Razbor, samosvladavanje, mudrost. Duh Sveti je Duh razbora, razboritosti. On nas podsjeća da se ne trebamo brinuti, budući da smo tek alat u Božjoj ruci. Pravi posao obavlja Bog, a mi smo samo njegovi sluge! Ali ne tako da bi Gospodin bio upućen na našu pomoć. Mi služimo Gospodinu, jer želimo postati što sličniji Isusu. Ako slušamo Duha Svetoga, tada smo trezveni i razboriti i ne pridajemo si veliku važnost.

Rečeno vrijedi za sve nas: za Veleapostola, okružnog apostola, biskupa, brata i sestru, dijete i mlade. Trijeznost i razboritost. Ne radi se o meni, već o Bogu. Ja sam samo sluga. O tome propovijedamo već godinama, a ipak se ponekad pitam jesam li to stvarno shvatio. Vjerujem li doista u to? U razboritost. Bog je taj koji djeluje, a mi smo tek alat u njegovoj ruci.

Duh samosvladavanja. Što to znači? Nadam se da to nije teško objasniti. Duh Sveti nam govori: „Sjeti se da se prema svom bližnjemu trebaš

odnositi kako želiš da se drugi odnose prema tebi. Nije to ništa novo, ali razmislimo da li je ta misao doista prisutna u našem srcu. Ako tako mislimo, nosimo u sebi doista duha samosvladavanja; a taj nam duh može biti od velike duhovne koristi.

Duh mudrosti. Duh Sveti nam omogućuje također da razlikujemo duhove; kao što je učinio i kod Isusa kada je bio suočen s napastima. Sotona se pojavio da napastuje Isusa. Pritom je čak i citirao Sveto pismo. Zamislite si tu situaciju! Sotona je imao svoju interpretaciju Pisma; i s tim je tumačenjem stao pred Isusa. Ali uz pomoć Duha Svetoga Isus je mogao spoznati da to nije volja njegovog Oca. Otkrio je također s kojim je motivima sotona došao k njemu. Premda je citirao Sveto pismo, sotonine namjere nisu bile dobre.

Slično vrijedi i za nas, draga braćo i sestre. Primili smo dar Duha Svetoga. Duh Sveti prebiva u našem srcu i poučava nas i vodi kroz propovijed na službi Božjoj. Iskoristimo njezine poruke kako bismo znali razlikovati duhove, pa makar nam neki od njih i citirali Sveto pismo, trebamo paziti. Ako nešto dolazi od Duha Svetoga, onda ta misao ili to djelo ljubavi donosi sa sobom mir i radost, ljubaznost i samokontrolu. Tako kaže apostol Pavao. Kad god se dakle nešto dogodi, kada se nešto kaže ili objavi - sve nam valja provjeriti! Sve što dolazi od Duha Svetoga, donosi mir, ljubav, radost, dobrotu i samokontrolu. Pomoću tog alata mnogo je lakše prepoznati Duha - Duha snage, ljubavi, razbora, mudosti i samokontrole.

Draga braćo i sestre, da ukratko ponovimo: Naš je cilj vječno zajedništvo s Isusom Kristom. Zato moramo postati što sličniji slici Isusa Krista. On je ljubav i on je sluga. Budući da smo primili dar Duha Svetoga, u stanju smo služiti Gospodinu, služiti Bogu i služiti u Crkvi duhom snage, ljubavi i mudrosti. Bog bi želio da postanemo kao što je Isus, a s njegovom pomoći to možemo i postići. Pitanje je samo da li to zaista i želimo.

Veleapostol je nakon suslužitelja još rekao: Kao što sam na početku spomenuo, na ovaj se blagdan trebamo spomenuti poslanja i djelovanja Duha Svetoga i značenja koje se iza toga krije. Duh Sveti nam objavljuje ljubav Božju i ljubav Isusa Krista. Uči nas o Isusovoj veličini, o veličini njegove

ljubavi i pobuđuje u nama želju da postanemo što sličniji Kristu.

Poučava nas što se Bogu dopada i što se protivi njegovoj volji i tako primjećujemo koliko smo daleko od uzora što nam ga on daje. Ponekad gubimo hrabrost i govorimo kako nismo u stanju to postići. Mislimo da nećemo postati kao što je Isus, da nećemo moći ljubiti kao što on ljubi niti služiti kao što on služi. Tada nam dolazi Tješitelj, Duh Sveti koji nam

govori: „Nemojte se bojati! Ne morate biti bezgrešni, jer to niti ne možete! Isus Krist je bio jedini koji je bio bez grijeha. Jedino što morate je da *rastete* u Kristovoj ljubavi.“

Duh Sveti nam pomaže. Pomaže nam da molimo na pravi način i da molimo za ono što je u službi našega spasenja. Duh Sveti nam poručuje: „Nemojte moliti za to da postanete savršeni, jer to nije moguće. Moli da raste tvoja ljubav prema Bogu i bližnjemu!

Ovog sam tjedna razmišljao o jednoj od naših pjesama i utvrdio da se radi o predivnoj, od Duha Svetoga nadahnutoj, molitvi: „Prevedena je na gotovo sve jezike. Dozvolite mi da vam pročitam samo jednu strofu: “Kakva predivna molitva! Želio bih predložiti da stanemo na trenutak i prepustimo se djelovanju Duha Svetoga kako bi ova molitva zahvatila našu dušu, naše srce.

SREDIŠNJA MISAO

- Vjerujemo u naše Sveto zapečaćenje.
- Bog je snagu svog Duha položio u našu dušu i srce.
- Ne bojimo se, jer nam Duh Sveti daje snagu i sposobnost da ljubimo.
- Zahvaljujući Duhu Svetom, uspijevamo se kontrolirati.

Ređenje žena: posljedice za nauk Crkve

Jednaka vrijednost i jednako dostojanstvo muškog i ženskog spola pred Bogom, Stvoriteljem; bez očitovanja Isusa Krista i bez proturječja u apostolskim poslanicama o nekakvoj neravnopravnosti među spolovima. Možemo reći da tako glasi rezultat promatranja biblijskih tekstova. Koje zaključke za svoj nauk iz toga izvlači Novoapostolska Crkva? – Četvrti i posljednji dio izlaganja o pitanju „ređenja žena“.

Članak „Novoapostolsko shvaćanje duhovne službe“ donosi sljedeće obrazloženje: „Služenje na koje se obaveza svaki kršćanin obavlja se bez ređenja i nosi prepoznatljiv svećenički pečat koji je veoma lako uočljiv. U Prvoj Petrovoj poslanici 2,9 se članovi zajednice nazivaju „kraljevskim svećenstvom“. Vjernici koji su po krštenju vodom pokopani i uskrsnuli zajedno s Kristom nasljedovat će ga i priznavati ga svojim Gospodinom. Oni imaju udjela u općem svećenstvu vjernika. To se svećenstvo ostvaruje riječima i djelima kroz nasljedovanje Krista. Od tog svećenstva kojem ne pripada sakramentalna vlast, razlikuje se ono svećenstvo koje počiva na božanskom izboru u službu, a prenosi se i prima obredom ređenja.“

I ta izlaganja kao i u prethodnom broju iznijeto teološko obrazloženje za ređenje žena u duhovnu službu pod antropološkim i soteriološkim aspektima upućuju na zaključak da su muško i žensko ne samo zajedno pozvani u opće svećenstvo vjernika, nego mogu isto tako oboje biti pozvani i u duhovnu službu. Prema tome mogu i žene posredstvom apostola primiti blagoslov, biti posvećene i preuzeti odgovarajuća ovlaštenja službe.

Božji izbor

Peti članak Vjerovanja u kojem se između ostalog govori i o ređenju glasi: „Vjerujem da one koje je Bog predodredio za duhovnu službu može u službu postaviti jedino apostol te da ovlast, blagoslov i posvećenje za obavljanje primljene službe proizlaze iz apostolske službe“ (KNaC 2.4.5). Sadržaj tog članka Vjerovanja od presudnog je značenja za predstojeća razmišljanja: „Bog je taj koji nekoga izabire za neku službu. Prema tome služba nije ljudsko djelo, a slijedom toga nije ni djelo zajednice, već je dar Božji njegovoj Crkvi. Čovjek, tako stoji zapisano u članku Vjerovanja, obnaša svoju službu na osnovi božanske volje, a ne neke ljudske odluke. Govori se općenito - dakle bez spominjanja spola - o čovjeku kojeg je Bog predodredio za neku službu. Žene i muškarci, možemo tako reći, mogu dakle od Boga biti izabrani za obavljanje duhovne službe.“

Blagoslov i posvećenje

Izabranu ženu ili izabranog muškarca prepoznati i

postaviti u duhovnu službu zadaća je apostolske službe. Žene i muškarci mogu u jednakoj mjeri doživjeti blagoslov i posvećenje za službu za koju su predodređeni. S tim u vezi u Katekizmu čitamo: „Blagoslov u sebi sadrži obećanje božanske pratnje i pomoći Duha Svetoga pri obavljanju kako svećeničke tako i đakonske službe. „Posvećenjem se poručuje da sam Bog u svojoj svetosti i nedodirljivosti želi djelovati po obnašatelju duhovne službe“ (KNaC 2.4.5). Blagoslov i posvećenje su potrebni kako bi žena, odnosno muškarac, mogli na uzoran način vršiti svoju službu i namijenjene im zadaće.

Ovlast službe

Duhovna služba za koju je Bog nekoga izabrao poprima svoj karakter po „ovlasti“. Katekizam govori o tri stupnja službe – apostol, svećenik, đakon - a uz svaku od njih vezan je određen stupanj ovlasti. Žene mogu - kao i muškarci - biti zaređene za svaki od ta tri stupnja službe s pripadajućim ovlastima. U članku „Novoapostolsko shvaćanje duhovne službe“ obrazložene su ovlasti koje pripadaju svakom pojedinom stupnju službe. Ovlast službe apostola obuhvaća između ostalog valjano naviještanje evanđelja kao i pravilno udjeljivanje svih triju sakramenata, naviještanje oprostjenja grijeha u ime Isusa Krista, ređenje službenika kao i udjeljivanje svih blagoslova.

U ovlastima apostolata participiraju na različite načine svećenici i đakoni. Njih uglavnom šalje apostol i oni ostaju u jedinstvu s njime dok vrše njegov nalog.

Ovlast službe svećenika obuhvaća između ostalog pravilno naviještanje evanđelja kao i pravilno udjeljivanje Svetog krštenja vodom i Svete večere. Svećenici su ovlašteni po nalogu apostola i u ime Isusa Krista naviještati oprostjenje grijeha. Imaju također i ovlast slaviti službu Božju i udjeljivati blagoslove. Ovlast službe đakona obuhvaća pravilno naviještanje riječi Božje, predvođenje službe Božje riječi (to jest bez slavljenja Svete večere) s trojstvenim uvodnim i završnim blagoslovom.

Žene i muškarci mogu se pouzdati da ih je Bog izabrao za neku duhovnu službu. Apostolat im može prenijeti ovlasti koje služe na spasenje ljudi i

na duhovnu korist zajednice. Osim toga, u članku: „Novoapostolsko shvaćanje duhovne službe“ ističe se: „Prilikom izbora kandidata za ređenje za neku određenu službu uzima se u obzir da li osoba ima one kompetencije koje su neophodno potrebne za obavljanje zadaća vezanih uz dotičnu službu.“ Za žene i muškarce vrijedi pravilo da prije nego li budu zaređeni „javno i svečano izjave da vjeruju u sadržaje deset članaka Vjerovanja Novoapostolske Crkve“ da će stručno zastupati nauk apostola kako je prikazan u Katekizmu Novoapostolske Crkve.

Nalog službe

Služba nije svrha samoj sebi, niti je dopušteno službu koristiti da se njome nekoga nagradi ili istakne. Ređenje za neku duhovnu službu obavlja se uvijek ovisno o potrebama zajednice i obavljanju crkvenih obaveza. Prilikom ređenja žena za neku duhovnu službu treba, osim toga, uvažiti i stav društvene zajednice prema tom činu. Nadaljetreba - kao i kod muškaraca - u primjerenosti mjeri uzeti u obzir i osobnu situaciju dotične osobe. Duhovna služba treba biti na usluzi Kristu i vršiti svoju zadaću u mjesnoj zajednici, u okrugu ili u mjesnoj Crkvi. Žene koje su primile neku duhovnu službu izvršavaju zadaće uglavnom u zajednici. Osim toga, mogu biti pozvane i imenovane i na vodeće funkcije u zajednici, u okrugu i u mjesnoj Crkvi. Izlaganja o pozivu i imenovanju duhovnih službenika koja se nalaze u članku „Novoapostolsko shvaćanje duhovne službe“, odlomak 6.2.2 („Davanje ovlaštenja“) i odlomak 6.2.3 („Imenovanje“), vrijede jednako za muškarce i za žene.

SAŽETAK: Apostolat - apostoli u jedinstvu s Veleapostolom - odlučuje da žene na osnovi jednake vrijednosti i jednakog dostojanstva spolova pred Bogom mogu biti ovlaštene za obavljanje duhovne službe. Žene mogu, osim toga, biti pozvane i imenovane za vodeće funkcije u zajednici, u okrugu i u mjesnoj Crkvi kao i za obavljanje svih zadaća koje su vezane uz duhovnu službu. S time povezano ovlaštenje može se udijeliti samo ako je zajednica spremna to prihvatiti i gdje to dozvoljavaju društveni konsenzus kao i zakon.

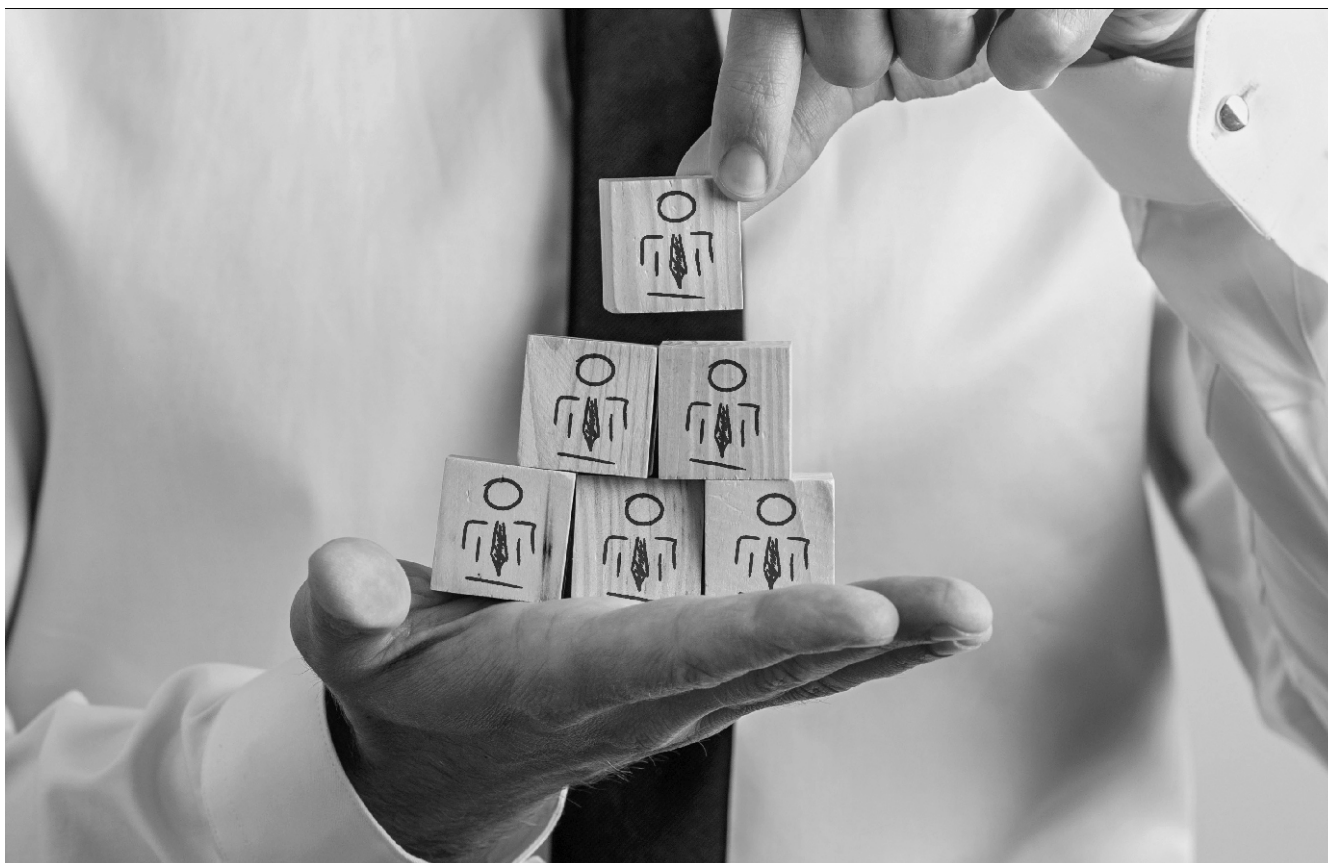
Napomene o uvođenju ređenja žena

Međunarodna skupština okružnih apostola je u lipnju 2022. godine izdala sljedeću uredbu: „Na osnovi jedanke vrijednosti i jednakog dostojanstva spolova pred Bogom ženama se mogu povjeriti ovlasti i zaduženja koji proizlaze iz duhovne službe.“ Osim toga, odlučeno je da je od 1. siječnja 2023. godine moguće ređenje žena. Za muškarce i žene vrijedi u jednakoj mjeri da mogu obnašati „duhovnu službu na osnovi Božje volje a ne neke ljudske odluke“, jer sâm Bog izabire čovjeka za neku duhovnu službu. „Duhovna služba je, s jedne strane, služenje Bogu a, s druge strane, služenje čovjeku“. Ako to imamo na umu, samo se po sebi nameće zabrana reguliranja kvota kao kriterij izbora za neku duhovnu službu. Osnovna pretpostavka za ređenje žena i muškaraca za službu je doduše božanski poziv, ali prilikom planiranja ređenja treba uvijek uvažiti potrebe zajednice, okruga ili mjesne Crkve.

Isto tako treba uzeti u obzir i kompetencije „koje su neophodno potrebne za obavljanje zadaća vezanih uz dotičnu službu“. Ređenjem se već postojeći osobni darovi [...] za obavljanje službe bude i posvećuju. To znači da se dobre sposobnosti i svojstva koje ta osoba ima [...] činom ređenja stavljaju u službu obavljanja zadaća. Žene i muškarci unose svoje darove, posebne sposobnosti i pozitivna karakterna svojstva u svoje vršnje službe i koriste ih na duhovnu dobrobit zajednice.

Obaveze u duhovnoj službi

Ljudi koji su pozvani u duhovnu službu daju obećanje da će naučavati u skladu sa svjedočanstvima Svetog pisma kako su zapisana u „Deset članaka Vjerovanja“ i u „Katekizmu Novoapostolske Crkve“. Svoju službu dužni su obavljati prema „Smjernicama za službenke“. Za muškarce i za žene vrijedi da su „služba i osoba, vršenje službe i osobne sposobnosti međusobno isprepleteni.“ Ujedno bi svi trebali biti svjesni da nisu oni vlasnici službe, već da je to jedino Isus Krist. Služba ne prelazi u vlasništvo osobe, niti služba ostavlja neizbrisiv trag na osobu; služba jest i ostaje dar Kristov kojim on raspolaže i koji on nekome povjerava ili uskraćuje.

Da bi istinski mogli služiti ljudima, važno je da službenice i službenici ozbiljno shvate svoju službu. Svoju ozbiljnost iskazuju, između ostalog, i time da nastoje stjecati znanja i sposobnosti koji su nužno potrebni za primjereno vršenje službe. Stoga trebaju koristiti sve duhovne i teološke ponude za svoj duhovni rast i obrazovanje.

Razvoj u duhovnoj službi

Muškarci i žene po ređenju primaju ovlasti duhovne službe kao i konkretno zaduženje za duhovno djelovanje u zajednici, u okrugu ili u mjesnoj Crkvi. Žene mogu biti zaređene za službu đakona, svećenika i apostola. Žene mogu osim toga - jednako kao i muškarci - biti ovlaštene i imenovane na vodeće funkcije u zajednici, u okrugu i u mjesnoj Crkvi.

Budući da ovlaštenje jednako vrijedi za muškarce i žene, jednako vrijede i odredbe o vršenju službe, o umirovljenju, privremenom razrješenju od službe, odricanju od službe i otpuštanju iz službe. „Smjernice za službenike“ govore o tome da službenici iz osobnih, poslovnih i zdravstvenih razloga mogu biti razriješeni od vršenja službe. Trudnoća može biti razlog jednog takvog privremenog razrješenja. Trajanje razrješenja ne bi trebalo trajati duže od tri godine.

Skupština okružnih apostola pozabavila se i pitanjem odjeće za službenike i službenice te došla do zaključka da svi koji predvode službu Božju trebaju kombinirati svoju odjeću crno/bijelo. Odjeća treba shodno povodu biti nenametljiva. Regionalne prilike valja svakako uvažavati.

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrjnanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI